

วันฉลองครบรอบการถวายมหาวิหารนักบุญยอห์น ลาเตรัน (วันอาทิตย์ที่ 9 พฤศจิกายน ค.ศ. 2014)

พี่น้องที่รัก คริสตชนหลายคนคิดว่า “อาสนวิหาร” ต้องเป็นวัดขนาดใหญ่และสวยงาม แต่อันที่จริงแล้วทุกวัดสามารถเป็นอาสนวิหารด้วยกันทั้งนั้น คำว่า “อาสนวิหาร” มาจากคำภาษาละติน “Cathedra” (คาเอเดตรา) ซึ่งแปลว่า “อาสนะ หรือ เก้าอี้” ทุกสังฆมณฑลมีวัดแห่งหนึ่งซึ่งมีที่วางอาสนะสำหรับพระสังฆราชโดยเฉพาะ อาสนะดังกล่าวนี้เป็นเครื่องหมายแห่งการปกครองและอำนาจในการสั่งสอนเหนือสังฆมณฑลนั้น วัดที่มีอาสนะประจำตำแหน่งพระสังฆราชจึงเรียกว่า “อาสนวิหาร”

วันนี้เราฉลองการถวาย “มหาวิหารนักบุญยอห์น ลาเตรัน” ซึ่งเป็น “อาสนวิหารแห่งกรุงโรม” โดยมีพระสันตะปาปาดำรงตำแหน่งเป็นพระสังฆราช ในวันฉลองนี้พระศาสนจักรเชิญชวนเราให้ระลึกว่าแม้ว่าไม่มีสิ่งก่อสร้างใดในโลกสวยงามและใหญ่พอที่จะบรรจุความยิ่งใหญ่ของพระเจ้าได้ แต่เป็นเวลานานแล้วที่มนุษย์รู้สึกถึงความจำเป็นที่จะสงวนสถานที่จำนวนหนึ่งไว้เพื่อการพบปะส่วนตัวหรือเป็นหมู่คณะกับพระเจ้า ในสมัยเริ่มแรกกลุ่มคริสตชนชุมนุมกันในบ้านของสมาชิกคนใดคนหนึ่งเพื่ออธิษฐานภาวนาและทำพิธีบิขนมปังซึ่งในปัจจุบันเราเรียกว่า “พิธีมิสซา” หรือ “พิธีบูชาขอบพระคุณ” ถ้าพระวิหารคือที่ประทับของพระเจ้า สถานที่กลุ่มคริสตชนชุมนุมกันจึงกลายเป็นพระวิหารศักดิ์สิทธิ์ไปด้วย เพราะพระเยซูเจ้าเคยตรัสว่า “**ที่ใดมีสองหรือสามคนชุมนุมกันในนามของเรา เราอยู่ที่นั่นในหมู่พวกเขา**” (มธ 18:20) เมื่อกาลเวลาผ่านไปกลุ่มคริสตชนได้เพิ่มจำนวนมากขึ้นเรื่อยๆ การชุมนุมกันในบ้านจึงไม่สะดวก ด้วยเหตุนี้ พวกเขาจึงได้เริ่มสร้างสถานที่เพื่อประกอบพิธีกรรม เทศน์สอนพระวาจาของพระเจ้า และอธิษฐานภาวนาโดยเฉพาะ ต่อมาเมื่อได้รับอิสรภาพในการนับถือศาสนาจากอาณาจักรโรมันแล้ว กลุ่มคริสตชนในสมัยนั้นได้เริ่มสร้างวัดและวิหารใหญ่ๆ ขึ้น และหนึ่งในสี่มหาวิหารเอกแห่งกรุงโรมคือ มหาวิหารนักบุญยอห์น ลาเตรัน ซึ่งเราฉลองในวันนี้นั่นเอง

มหาวิหารนี้เดิมเป็น “ปราสาทลาเตรัน” ซึ่งเป็นสมบัติของครอบครัวจักรพรรดิคอนสแตนติน เมื่อจักรพรรดิองค์นี้กลับใจมาเป็นคริสตชน พระองค์ได้มอบปราสาทหลังนี้ให้เป็นที่ประทับของพระสันตะปาปา ต่อมาได้มีการปรับปรุงปราสาทให้กลายเป็นวัดประจำตำแหน่งพระสันตะปาปาและถวายแด่พระผู้ไถ่ เมื่อวันที่ 9 พฤศจิกายน ค.ศ. 324 ด้วยเหตุนี้ อาสนวิหารแห่งแรกของพระศาสนจักรและโลกจึงได้ชื่อว่า “มหาวิหารพระผู้ไถ่” ในปี ค.ศ. 896 ได้เกิดแผ่นดินไหวใหญ่จนทำให้มหาวิหารพังทลายลง พระสันตะปาปาแชรร์จิวสที่ 3 จึงได้สร้างมหาวิหารขึ้นใหม่ตรงที่เดิมและถวายแด่นักบุญยอห์นบัพติศตและนักบุญยอห์น อัครสาวก นี่คือเหตุผลที่ว่าทำไมปัจจุบันเราจึงเรียกมหาวิหารเก่าแก่และสำคัญที่สุดนี้ว่า “มหาวิหารนักบุญยอห์น ลาเตรัน”

ความสำคัญของมหาวิหารนี้อยู่ในความจริงที่ว่านอกจากเคยเป็นที่ประทับของพระสันตะปาปาและคณะบริหารตั้งแต่แรกเริ่มเรื่อยมาจนถึงปี ค.ศ. 1309 ซึ่งเป็นปีที่พระสันตะปาปาได้ย้ายไปประทับอยู่ที่เมืองอเวียงประเทศฝรั่งเศส และเคยเป็นสถานที่ประชุมสังคายนาสำคัญถึง 5 ครั้งแล้ว มหาวิหารนี้ยังเป็น “สัญลักษณ์แห่งความเป็นหนึ่งเดียวกัน” ของพระศาสนจักรทุกแห่งในโลกกับพระศาสนจักรที่กรุงโรมอีกด้วย ดังนั้น การฉลองวันนี้จึงเป็นการแสดงออกถึงความเป็นหนึ่งกันของคาทอลิกทั่วโลกกับพระสันตะปาปา ยิ่งกว่านั้น มหาวิหารนี้ยังได้ชื่อว่าเป็น “มารดาและที่หนึ่งในบรรดาวัดทุกแห่งในกรุงโรมและบนโลกนี้” ด้วยเช่นกัน กล่าวได้ว่ามหาวิหารนักบุญยอห์น ลาเตรันมีความสำคัญมากกว่ามหาวิหารนักบุญเปโตรที่นครวาติกันเสียอีก ทั้งนี้เพราะมหาวิหารนักบุญเปโตรไม่ได้รับยกฐานะให้เป็น “อาสนวิหาร” แต่เป็นเพียง “สักการสถาน” ที่ถูกสร้างขึ้นเพื่อให้เกียรติแด่นักบุญเปโตรเท่านั้น

ที่ประทับของพระเจ้าทุกแห่ง ไม่ว่าจะเป็นวัดไม้เล็กๆ หรืออาสนวิหารใหญ่ๆ หรือมหาวิหารที่สวยงาม ล้วนมีคุณค่าและความสำคัญเท่ากันในสายพระเนตรของพระเจ้า และเมื่อพระเจ้าประทับอยู่ที่ใด ที่นั้นกลายเป็นสถานที่ศักดิ์สิทธิ์ไปด้วย ดังนั้น การกระทำใดๆ ที่ทำให้ความศักดิ์สิทธิ์ของสถานที่ดังกล่าวต้องเปื้อนหมอง จึงควรขจัดออกไปให้หมดสิ้น ด้วยเหตุนี้ จึงไม่ใช่เรื่องแปลกที่ในพระวรสารวันนี้พระเยซูเจ้าทรงทำการชำระพระวิหารซึ่งเป็น “บ้านของพระบิดา” (ยน 2:16) ของพระองค์ อันที่จริง การค้าขายสัตว์ที่จะนำมาประกอบพิธีทางศาสนาในบริเวณที่กำหนดไว้ถือว่าไม่ผิด เพราะจุดประสงค์หลักของกิจการนี้คืออำนวยความสะดวกสำหรับประชาชนที่อยู่ห่างไกลจากพระวิหาร แต่ที่ละเอียดละอ่อนการอำนวยความสะดวกได้เป็นธุรกิจที่สร้างกำไรอย่างงามให้กับสมณะบางคน พวกเขาเอาศาสนา มาบังหน้าเพื่อหาเงินเข้ากระเป๋าตนเองมากกว่าเป็นค่าใช้จ่ายในพระวิหาร พฤติกรรมแบบนี้เองที่พระเยซูเจ้าทรงยอมรับไม่ได้ ยิ่งกว่านั้น พวกเขายังทำลายความเป็นสากลของพระวิหารด้วยการทำให้บ้านของพระเจ้าหลังนี้กลายเป็นสมบัติเฉพาะของชาวอิสราเอลเท่านั้น พวกเขาทำให้ “ลานของคนต่างศาสนา” กลายเป็นตลาดศักดิ์สิทธิ์สำหรับซื้อขายสัตว์และแลกเปลี่ยนเงินตรา ซึ่งส่งผลให้คนต่างศาสนาไม่มีที่ในบ้านของพระเจ้าและพระวิหารไม่ได้เป็นสถานที่แห่งการอธิษฐานภาวนาสำหรับชนทุกชาติอีกต่อไป

พี่น้องที่รัก พระเจ้าของเราทรงความรักยิ่งใหญ่และไร้ขอบเขตจำกัด ในบ้านของพระองค์จึงมีที่สำหรับทุกคน ดังนั้น วัด หรืออาสนวิหาร หรือมหาวิหารซึ่งเป็นบ้านของพระองค์จึงต้องเปิดต้อนรับทุกคนด้วย ทุกคน ไม่ว่าเชื้อชาติหรือศาสนาใด สามารถอธิษฐานภาวนาในสถานที่ดังกล่าวได้ ในมิสซาวันนี้ให้เราอนขอพระเยซูเจ้าชำระดวงใจของเราให้บริสุทธิ์เพื่อสมเป็น “พระวิหารของพระเจ้า” (1 คร 3:16) และที่ประทับที่เหมาะสมสำหรับพระองค์ พร้อมกันนี้ให้เราทุกคนเปิดใจกว้างเพื่อต้อนรับพี่น้องต่างความเชื่อทุกคนที่ปรารถนาจะเข้ามาอธิษฐานภาวนาและสัมผัสความรักของพระเจ้าในบ้านของพระองค์แห่งนี้ สิ่งหนึ่งที่เราต้องไม่ลืมคือ พระเจ้าทรงรักพวกเขาไม่น้อยกว่าที่ทรงรักเราแต่ละคนผู้ซึ่งเป็นบุตรชายหญิงของพระองค์โดยทางพระคริสตเจ้า

ขอพระเจ้าอวยพรพี่น้องทุกคน